

ÆSOPUS
IN
EUROPA.

Gedrukt na de *Romeinsche Copy,*

En worden verkost t'AMSTERDAM,

By SEBASTIAAN PETZOLD, op het Rokkin; in
de drie Kroonen. 1701.

D E
ONTDEKTE
EENHOORN.

Volgens de Romeinse Copy. 1702.

ON THE

THEORY

DE ONTDEKTE EENHOORN.

Famke, de Lady, de Coquette.

F A M K E.

WEl Juffrouw, wat vent is dat? dat is een hippelklink, lieve deugd! niet een oogeblik staat hy stil: houdt gy 't nu met zulke quikzilvers toorentoffeltjes? hy zou my niet bekooren.

DE LADY. Niet waar *Famke*? 't is een mannetje, om op een vlaggeelpil te zetten: uw volk ziet 'er anders uit: die zyn kaerels.

DE COQUETTE. *Famke*, 't is een *Marquis*: een *Officier* van den Koning, en een goed *Edelman*: hy is hofflyk, hy is een goed *Galan*, en volzwier: hy is een *Gafcon*, vol vuuren geest.

FAMKE. Ja wel Juffrouw, hy moet het met geest goed maaken, want lyf heeft hy niet, om by te zetten: hy quam my even eens voor als de *marionettes*, of *pouceneltjes*, die met de kroontent op onze kermis komen.

DE COQUETTE. *Famke*, gy zyt een *Hollandfche* moër, en weet van de waereld niet; hy is een man, om zyn leyen by hem plaizierig te verflyten.

FAMKE. Dat wippertje! wel hy rabbelt, en babbelt zonder ophouden: hy lykteer een hanzop, of kordedanszer, als een soldaat: wel ik ben flegts een wyf, maar my dunkt, ik zou myn kaas, en brood van zulk een snuyvertje niet laten ontneemen: neen byget, dan heud ik het noch met onze venten: zy zyn hechte bruijers: van myn kaerel zou men 'er wel zulke drie maaken.

DE COQUETTE. *Badine*, wat verftaat zy van de fchoone waereld *ter raifonneeren*? hy danft wel, myn Heer de *Marquis*, hy zingt in *perfectie*, hy ken al de *airs de la Cour*, al de *Operaas*, al de *Romans*, en hy *badineert* met duyzende *salies d'Esprit*: *minen*, *taille*, en alles bezit hy tot *jalousy* toe van 't heele *Guarnizoen*: ik heb hem tot myn opwachter, en dat fpyt al de *Juffers*.

DE LADY. *Mademoifelle*, dat *conquest* zal men u niet *disputeeren*. Hy zal u haast doen *passeeren* in alle de *compagnies* voor zyn *jouctjen*. Ik zou niemand raaden, met die *Marquiesjes commercie* te houden, of ze moesten 'er geen quaad in zien van over al van haar te doen fpreken.

DE COQUETTE. *Ma Seigneur*, den Heer *Marquis* is vol *discretie*, *generous*, en *liberaal*.

FAMKE. Juffrouw, ik ken uw taal zoo wel niet verftaan, maar *liberaal! liberaal!* is dat niet mild? dat kan ik hem niet aanzien, ik heb
uwe

uwe meiden al gevraagd, of 'er wel een dukatonnetjen somtyds overschoot: niet een duyt zeggen de meisjens: maar hy geeft 'er zakken vol *complimenten*, belooftze vryers; zal 'er op de kermis alle fraaijgheden koopen; maar 'tis, en blyft by opfnydery. *Fransch* geld! veel vlaggen, luttel boters; aan zyn pluynje gelykt hy ook na een scherpbiers pol: hy schynt zelf niet over te hebben.

DE COQUETTE. Myn Heer de *Marquis*, is wel ryk, hy heeft my van zyn vaders kasteelen gesproken, en *Monsieur* den *Intendant* spreekt van myn Heer, als van de eerste man van zyn land.

FAMKE. *Tut, tut*, de eene *kalis* houdt de eere op van den andere: had hy zoo veel in de mars, men zou'taan zyn veeren zien; niet waar *Mejuffrouw*?

DE LADY. Och! ik laat dat volk buyten myn *discours*: maar ik zou denken, dat hy beter in *equipage* zou weezen. Byget, een *Gentilman*! komt by ons anders voor den dag; onze *Wirrymans* zyn beter in den dos, als die *Marquis*.

DE COQUETTE. *Famke*, uw volk is een *party Canalie*: wat wilt gy, of uw soort van *Cavalliers*, of *Marquisen* oordeelen?

FAMKE. *Juffrouw*, ik praat van zyn pluynje. Hy is te byster *kaal* in de noppen: zoo een luys, en neeten rokjen aan, roo kousjens, zoo grof dat ze onze jonge sloop draagt: wel foey: ik zou ze aan de bedelaars tot onzent zoo slecht niet durven weg geeven: evenwel moet 'er een pluym by weezen, en een braatspit op de zyde. Hoor *Juffrouw*, gy hebt nu myn pikbroek gezien, maar let eens, hoe hy in de grond gekleed is: zyn hembd kan ik schier door een ringetje trekken, zyn borstrok, zyn hembdrok, allegaar met zilvere knopen, en galonnen van 't fynste lakentje, dat men zien kan, en zoo zyn myn kleeren, god dank, mede.

DE LADY. Wel, men kan't niet ontkennen, dat uw volk, vrouwen, en mans, net en inkoftelyk zyn: 't is jammer, dat zulk een welgemaakt volk, en dat zoo zuynig, en neirftig is, om wat te vergaaren, en te bewaaren, zoo weinig op 'er gang, en 't lyflet: wat levert u land blank vrouw volk, en wat zyn 'er al friile blonde mans? *entre nous*, zy zyn gemaakt, om 't klooster wars te weezen: onze zusters vliegen na de tralien, als die *Famkes* man, en zyn maats, de *Abdisse*, of my wat goed komen bestellen: 't lykt ook geschikt, en zedig volk: en wat hebben die borgerluy daar een schat van linnen, porcelein, en zilverwerk: Men ziet alles met verbaasdheid aan: kassen, en kisten opgepropt, en dat al voor kinderen, en kinds kinderen.

DE COQUETTE. Hebben zy alles zoo dubbeld op dubbeld, men zal 't 'er nu wel afhaalen: onze *Cavalliers* vlammen na den oorlog; en onze

onze Koning houdt hen ook wel op den azem : hy krygt Koningryk op Koningryk : hy heeft nu al de *Spaansche* Kroonen *geentasseerd* op de *Monarchale* van zyn ryken : hy hervormt nu deze *Nederlanden*, maar zal eerst die schippertjes, en kaasboertjes wat plukken laten, hunne overvloed zal ons wel te baat komen : 't is schande, dat het gemeen volk zoo veel goed heeft. Wat weten zy van goederen te regeeren ?

FAMKE. Juffrouw, gy werd recht quaad, maar my moet gy 't niet quaalyk afneemen, dat ik recht uitspreek : ik zaay, noch maay onder u, of niemand : en die zeggen wil, dat hy wil, moet hooren, dat hy niet wil, dat praaten van *canalie* is ook niet euvel, om aan te hooren. Wy zyn alle eerlyke luy : myn man heeft in *Vriesland* ook al wat te zeggen, en wy leven in een algemeene vryheid. Kind, zulke hansjes, en braatspitlek-kertjes, al wiesfen'er de paauwe veeren van edeldom de neus uit, zoo zouden wy ze niet eens zoo sterk in 't vley vallen : by ons past elk op zyn dingen, de mans snuyven'er op uit, wy nemen ons huysshouwen, en kinderen waar, en bezuynigen onze mans winsten : en zoo brengen wy 't van een kluytje tot een turfje.

DE LADY. Maar *Famke*, zy zouden'er niet aan hebben, dat ze geld overgaarden in *Vrankryk* ; want die daar nu geld heeft, dingt na zyn hals : dien zou men een lak op den hals leggen, en 't leven daar by afneemen : 't gaat'er niet toe als by ons in *Engeland*, en by uw in *Holland*. In *Vrankryk* word van de koopluy 't geld verzonden, van de borgers begraven, van 't hof geroofd.

DE COQUETTE. Wel, zyn uwe vrouwen zulke neirftige byen ? ik heb ze in *Holland* wel gezien, die op de mans schouderen leunden, wat nootjens kraakten, en op 't *muzyk* van haar toffeltjens voortfleepten, terwyl de man op een arm een kind droeg, en met de andere hand een kruywagentje naslepte met een ander kind.

FAMKE. Ja, onze mans zyn goedig ; wy helpen elkander, en wy zyn ook voor malkander : maar dat *Fransje* gedoente, dat is eerlyk, als 't vryster is, alle mans wyf, als 't getroud is : 't is by die *Dames* schande, by de man te gaan, en de mans doen nicé zoo : zy heeft een ander tot zyn oppasser, een ander tot een man : hy heeft een ander tot zyn wyf, en een ander tot zyn Juster. Maar onderzoek eens, wie best doet van de *Franschen*, *Engelschen*, en *Hollandschen*. Ik geloof, dat wy met ons drien, die soorten haast uitmaaken, en kennen.

DE LADY. *Famke*, gy dacht daar wat op, daar wel wat over te kaauwen is, 't zal evenwel de tyd al raar korten : maar men moet heele vryheid ronduit hebben, zonder quaad worden.

DE COQUETTE. Top ! wy zullen van de slechtste eerst beginnen, dat is uw soort.

FAM-

FAMKE. Dat kan my niet scheelen; gaa maar van grond, uw beurt zal ook komen.
 DE COQUETTE. Uw land dan levert uit; witte, logge kocijen, beelden van sneeuw, die niet gevoelig genoeg zynde in 't vermaak, uit bothedheid doen, dat andere doen uit *galantry*, nydig op malkander, leezen, flapziek, net tot walgen, slechte keuken vrouwen, malle moeders, kostelyke quispenningen in huysraaden en schoonmaaken; hoovaardig, om prachtig te timmeren, en slecht te woonen, bequaamer, om mans te lyden, als te gehoorzaamen.

Uw Koninkryk, *Lady*, is vol van vrouwen, die poczel, en wel *gecoleurd* zyn, en Koninginnen van de borsten moogen genoemd worden, lekker, luchtig, niet werkzaam, prachtig, met schoone handen, slaapende oogen, zindelyk op schoenen, en kousten, en op alles, wat leven in de liefde maakt; strydbaar, zelf tot bloedgierigheid toe; zy verachten heere mannen, en zyn gaerne met vreemde aan allerley drank, en sloop.

DE LADY. Zoo! *Famke*, is dat niet wel te hooren, dat *Mademoiselle* noch in *colere* is? maar nu is 't onze beurt.

't Lyf van de *Fransche* vrouwen, is geel, schraal, klein, en goor: de tronyen doodverwig, dikke wynbraauwen, en zwart hair, dat hoe bewerkt, en bepocijerd, noch uwe *Foodinnen*, meer als *Christenen* doet gelyken, loos, en vals, lasterende de afzynde, vlejende de tegenwoordige, valsche speelsters, alle mans vriendinnen, en wyven, dik van achteren, plat van vooren, uithuyzig meer als de onze, niet wetende, als wat beleefdheids, en hoflykheids gemaakte grillen, en stuypen: onbequaam om geregeerd te werden, of om te regeeren: daarom hebben de Voorvaders der oude *Franschen* wel gedaan, in die wet die na haar naam de *Salische* genoemd werd: daar mag geen Vrouw regeeren: uwe selien spinnen niet. Ziet ze ook eens na, wat dulle Koninginnen dat 'er uitgebroeid zyn: hoe uytspoorig, dat de hoven daar altyd geweest zyn, hoe makkelyk, slechte, en kaale vinken van *Edelluy*, *Carimaalen*, en *Jesuyten* over uwe vrouwen den baas gespeeld hebben: ziet eens, hoe zy zich draagen in andere Vorsten hoven. Waar zy zich in weten te nestelen, werd aansonds een hof tot een hoerhuys: zou men uit alle de *Françoises* in een gefmeed, wel een *Elisabeth* maaken, die zoo veel te boven quam, zulk een over, en weer hervormd ryk zoo valt stelde, zoo geduchte moogendheid liet zien, dat ze uwe Koning, zoo wel als de *Spaansche* deed schrikken, en ploojen? zoo groot by haar eigen volk, dat men noch zegt, de Koning *Elisabeth*, en de Koningin *Jacobus*?

FAMKE. Wel *Lady*, men behoeft niet veer te loopen na oude tyden, of Koninginnen, spreek maar van deze: de Koningin *Maria*, van hooge gedachtenisse, wat was zy een pronkjuweel van een Vrouw, de Koning *William* noemde haar zyn rechter oog, *Engeland*, haar voedster, *Holland*, haar scheinmengel, zy was de wellust van 't menschelek geslacht, het voorbeeld der deugden, en zeden.

Och! de traanen loopen my noch over de oogen, en myn hert smelt in myn lyf van rouw, als ik om die Prinfes denk. En dan die groote, en godvruchtige Held, Koning *William*. ach *Lady*! 't zyn zwaare slagen.

DE LADY. *Famke*, 't is Gods wil: die Koning leeft altyd: en wy zullen noch lang, zoo wel als zy, door zyn raad, en 't overblyfzel van zyn wysheid leven.

DE COQUETTE. Zucht al wat aan, die onze *Monarch* tegenpartelen, moeten *kapot*. Nu zal men wel zien, waarom de Prins van *Wallis* voor Koning erkend is: hy zal de Ryken, van zyn Vader verlaaten, wel met de *interesten* van dien voor onze *Monarch* overwinnen, en u doen opzitten na onze winken, als hy regeert: daar is zoo wel een stok in 't wiel geteekend, en zulk een pot te vuur, dat de wazem nitbarstende, al zyne partyen verlikken zal.

FAMKE. Die Koning, en zyne Bykoninkjens komen te laat: alles is daar wel, eenig, en wel gezind: ik ben, zes dagen geleeden, te *Londen* noch met ons schip geweest.

DE LADY. Neen, *Famke*, hy komt te vroeg, om ons, in ons zelve te splyten, en af te scheiden van onze Bondgenooten; hy moest onze nabuuren blind, ons volk buiten kennis van God, onze *Lords* dul, onze *Commons* gek, onze Koningin ongevoelig, en zich zelve jonger gemaakt hebben, als den ouden *Eson*, die weér speldernieuw in de waereld kwam.

Onze nabuuren konnen te wel zien, hoe noodig *Engeland* aan hen, en zy aan *Engeland* zyn.

Ons Volk zou moeten *Paaps* worden, dat nooit wel bevalt in die, welke kennis der heilige letteren hebben, als om *intrest* in grooten, om den broode in de kleine: ons volk weet veel, denkt wel, en is niet arm.

Onze *Lords* zouden hunne goederen niet willen missen, 't geen by het invoeren der *Paapery* zou moeten zyn, zonder dul eerst te werden.

Onze *Commons* zouden nooit hun *Parlement* met eenige vryheid houden, waar in zy nu heerlyk bloeijen, door de nooit vergeetene liefde, die de overleedene Koning *William*, voor hunne voorrechten betoond heeft.

Onze Koningin moest vergeeten, wat zy zelf, wat haar ryk, wat haar recht, eer, en godsdienst was, indien ze een opgedronge buytenzaat innam.

En de Koning, zeg ik, moest weér jong konnen werden, dat hy in de menschen kon doen gebooren werden een oordeel over hem, en zyn doen van trouw, woord, en eer, daar ze nu doordronken zyn van die helsche smaak van zyn woordbrekking, verbondschending, valsche vreedens, en vergeete trouw.

DE COQUETTE. Maar *Lady*, hoe kan het in een *Dame* van uw *fatsoen* vallen, van zulk een Koning zoo te spreken? dat *pardonmeer* ik nauwlyks aan *Famke*, of zulk volk.

DE LADY. *Mademoiselle*, ik heb hier te *Duynkerken* met u in *Fransche compagnies* zoo *execrabele* dingen tegen den Koningin, tegen de *Lords*, en 't Volk van *Groot Brittanien* hooren uitbleteren, tegen alle waarheden, dat ik dit met de waarheid niet heb willen voor by gaan. Ik heb noch die *prenten*, die *pamphlets*, en cymen, tegen dien *William*, die wat beter verdiende, de *Groote* genaamd te werden, als uw *Tyran*: die aan alle kanten als een *Erfschon* alles hebbende afgeknaagd, en zyn volk en zyn ryk, en zyn zelve eindelyk afknabbelende verteert. Hoe licht men in *Holland*, te zien, dat men u zoo ophult, en dat uwe Konings strecken zoo wel hem zelve over stelpen? hoe juygt men in *Duysland*, dat men 't *Fransche* geld u alleen ten nagelen nytgeperst, zoo maklyk insleept, met zyne laag en uit te brengen, en te verydelen? hoe huppelen de herten in *Engeland*, als zy de streng en zoo vast gelegd zien, om den alverstindende *Tyger* in zyne eigene netten te warren? hoe kittelen zich *Spangien*, en *Italien*, dat zy dien *Wierwolf* der Vorsten, onder de verkeerde raaden van zyn onverzaadelyke heersucht, door de zwaarte van de last overdrukt, en onder zyn eigen zandgebouw te dompelen zien?

FAMKE. Dat gaat, *Lady*, boven myn verstand, maar myn man heeft my al gezegd, dat uwe *Ed. doordiepen* was in zaaken van hoven, en een *superfijne* zwygster.

DE LADY. Ik heb al meenige togt over, en weér, maar nu, myn laatste gedaan: doch met kennis van Koning *William*, van nooit volprezene gedaachtenisse, en nu van de Koningin: ik heb wel van *Louys*, en van zyne *Louysen* geprosteerd, en de bedriegers misleid, en de verraaders doen thissen. *Adieu Mademoiselle*, blyft by uwe Koning, en verteer uw laatste armoede voor zyn glorie, uw beurs zal voor u, en zyn roem voor hem sterven.

DE

DE COQUETTE. *He Quoy! Madame, is dit onze alliantie? ik meende met u te correspondeeren. Denk, in wattyd dat gy u be- indt; de Fransche wapenen klinken alom, en de krygs glorie volgt hen.*

DE LADY. *Zy klinken alom, als de boeren keetels, om dat ze in nood zyn, en geslaagen worden; en de glorie volgt hen, dat is waar; want zy vluchten aan alle zyden, en de glorie der overwinnaars zal hen volgen tot in 't hert van 't Fransche Koninkryk. Wat de tyd belangt, die is door Williams raad gebooren, van Gods genade geschonken, met over een stemmende zielen, armen, en beurzelt, van alle, die vry willen blyven, veylig willen leeven, en niet danffen, als uw Meester, vol wind op zyn violente violons lust te stryken.*

FAMKE. *By ons, Lady, na ik hoor, werkt men vyf schoften daags, terwyl men niets schynt te doen: en daar is nooit te denken geweest, dat de wysheid, van ons lands bestier, zoo weinig zou verwikken, zoo binnen, als buyten, na 's Konings verlies. Zy missen noch raad, noch uytvoering, en zullen hunne peiten wel by een houden: wat de Koningin van Engeland aangaat, die heeft de Staats geheimen (na ik te Londen hoorde) zoo gelukkig van William ingenomen, is zo verstandig, en onvermoeid wiint zoo sterk de gunst van al 't volk en werd zoo geloofd, en geprezen by de buytenlandse Heeren, dat men over al uytgalmt, dat zy waarlyk meer voldoet. Haar eerste woorden, na datze uit de znikken, om haar broeders verlies verquam, waaren.*
't Is 'er na geschaapen, dat ik Vrouw zynde, Man moet zyn.

Ik zal in minlykheid Vrouw blyven, maar als Man onvermoeid, en beldachtig myn volk voortreden.

DE LADY. *Ik heb haare groote gaaven lang gekend: haare Majesteit is een heerlyke bedriegster van 't vooroordeel der boozen, en gekken, door Fransche guytens, tegen haar ingenomen: zy denkt wel, sprekt wel, en werkt wel: al haare bewegingen zyn vol groot achtbaarheid.*

FAMKE. *Ik zag aan 't Kostuymbuys een Fabel, die leek op de Koningin te slaan: maar ik zal 't zoo alles niet koomen vertellen.*

DE LADY. *Laat hooren, Famke, nu Courage.*

FAMKE. *De LEEUWEN, waaren overvallen van een heir van allerlei Ongedierten, BUFFELS, MUYLPAERDEN, WATERPAERDEN, KROKODILLEN, en andere beesten, die ik niet ken. Een oude TYGER uit PAAPJANS LAND was het hoofd van die ondiere: die had alles zoo ver gebragt, dat de fierste van die Dieren bezweeken, maar echter om hulp liepen na een stoute LEEUW, van CABO DE BONA ESPERANZA, DE BAAY VAN GOEDE HOOP, daar de HOLLANDERS hunne forten hebben: die sprong hen by, reddede de gemeyne zaak, dreef de GEDROCHTEN weder in hunne hollen, verzekerde niet alleen de stand der LEEUWEN, maar beveiligde te gelyk alle andere DIEREN. De TYGER ontsnapte zyne klauwen, zoo snel zynde in 't vluchten, als vlug in 't bespringen: die LEEUW wierd weggerukt, alles was weer in rep en roer: maar de DIEREN bezuden de groote manieren van de LEEUW, en de LEEUWEN zelfs verhooven een EENHOORN, die gezellinne van de LEEUW was geweest, zyn doen gezien had, en 't verzijf van die ONDIEREN door het tegengif van haar Hoorn, en magt, kon weg zuiveren. De GEDROCHTEN woelen, werken, wormen onder aarde, en boven aarde: die zoeke met lieflyk streelen, dezze met dreigen, een derde met buylen, als de KROKODIL haar te misleiden, maar de natuurlyke vyghed van den EENHOORN stiet alles over hoop, en zy bleef aan 't hoofd der LEEUWEN, die met hun brullen, hunne drift lieten hooren, en met de staarten zich zelve prikkelden, om met vierige moed hunne klauwen, en tanden te slaan in het valschete rot, en hen te verscheuren tot rust van de andere.*

E I N D E.

gewesten van *Europa*, om welke door *Fabelen* te stichten, en te vermaaken ik myn gelegeest derwaards had gezonden, door hooge noodzaakelykheid in een openbaare oorelog geraakt zyn. Hierom heeft de Goddin der onderaardsche ryken my bevoolen, van u afscheid te neemmen, en voor eenige tyd vaarwel te zeggen, nochtans met verlos, en vergunning, van by eenige aanmerkelyke voorvallen, doch in een andere gedaante herschept, weer te moogen verschynen: want

Ubi rerum testimonia adsunt, non opus est fabulis.

*Daar de zaaken onderrigten,
Kan men met geen fabels stigten.*

Register over Esopus in Europa.

1	Esopus in Europa.	19	De Fransche Degen, de Sleutel, en het Bonnet.
2	De Toverlantaare.	20	Ptolomeus, Copernicus, en Merkuur, over de Zon.
3	De bezwoore Schim.	21	De Leuterbol van Dieft, de Hond, en de Pikbroek.
4	Hanfop op de Koord.	22	De Italiaansche Waarzegger.
5	Hikhakken van den Tel.	23	Het Heidinnetje.
6	Het Geschil tusschen de Fransche Haan, en Lombaardsche Hennen.	24	Oera van Andromache.
7	Twist tusschen de Spaansche Ginet, en Fransche Mazet.	25	De Horlende Kollendans op Tilburn.
8	De Italiaansche Vos in het Geallieerde Tuyghuus.	26	De Kockkock onder de Kroonvogels.
9	Rouwklagt van den Fransche Apollo.	27	Nebucadnezars Beeld.
10	Saamenspraak tusschen Marforio, en Jacquet du Moulin.	28	De hobbel in de wacht op de Haazejagt.
11	Grasschrift over een der Vaders van Jacquet Bandyt.	29	Europe nooit voor Een.
12	Byeenkomst der Mogendheden in het hof van den Leeuw.	30	De gedwonge Mars gaat altyd dwars.
13	De Tyger voor Themis Vierschaar.	31	Het Cremoneesche Vreugdevuur.
14	Saamenspraak tusschen de Wichelstok en Smeltkroes.	32	De Spaansche Carravaan.
15	Saamenspraak tusschen het Valies en de Myter.	33	De geschooren Hoop.
16	Matroozen saamenspraak te Port à Port.	34	Europa in Rouw.
17	De Napelsche Hengst, Visscher, en Pikeur.	35	De Waarheid boven Al.
18	De Ongersche Pallasch, en de Boere Carafia.	36	De Gefopte Bedrieger.
		37	De Ontdekte Eenhoorn.
		38	De Groote Christoffel.
		39	De Missle Poesjes.
		40	De Geplukte Tapoeijer.

E I N D E.